

Hyldest til hverdagen

Af Dan Turèll

14/4/84

Jeg holder af hverdagen
mest af alt holder jeg af hverdagen —
Den langsomme opvågning til den kendte udsigt
der alligevel aldrig er helt så kendt
familiens på én gang fortrolige og efter sønnens fjernhed
fremmede ansigter
morgenkyssene
postens smæld i entreen
kaffelugten
den rituelle vandring til købmanden om hjørnet
— efter mælk, cigaretter, aviser —
Jeg holder af hverdagen selv gennem alle dens irritationer
bussen der skramler udenfor på gaden
telefonen der uafsladligt forstyrrer det smukkeste blanke
— stillestående ingenting i mit akvarium
fuglene der pipper fra deres bur
den gamle nabo der sér forbi
ungen der skal hentes i børnehaven netop som man er
kommet i gang
den konstante indkøbsliste i jakkelommen
med sine faste krav om kød, kartofler, kaffe og kiks
den lille hurtige på den lokale
når vi alle mødes med indkøbsposerne og tørrer sved af
panderne —
Jeg holder af hverdagen
dagsordenen
også den biologiske
de uundgåelige procedurer i badet og på toilettet
den obligatoriske barbermaskine
de breve der skal skrives
huslejeopkrævningen
afstemningen af checkhæftet
opvasken
erkendelsen af at være udgået for bleer eller tape —
Jeg holder af hverdagen
ikke i modsætning til fest og farver, tjalde og baldefaldere
det skal til
med alle sine efterladte slagter
så meget usagt og tilnærmelsesvist
svævende og hængende i luften bagefter
som en art psykiske tømmermænd
kun hverdagens morgenkaffe kan kurere —
Fint nok med fester! Al plads for euforien!
Lad de tusind perler boble!
og hvilken lykke så bagefter at lægge sig
i hvilens og hverdagens seng
til den kendte
alligevel ikke helt så kendte
samme udsigt.

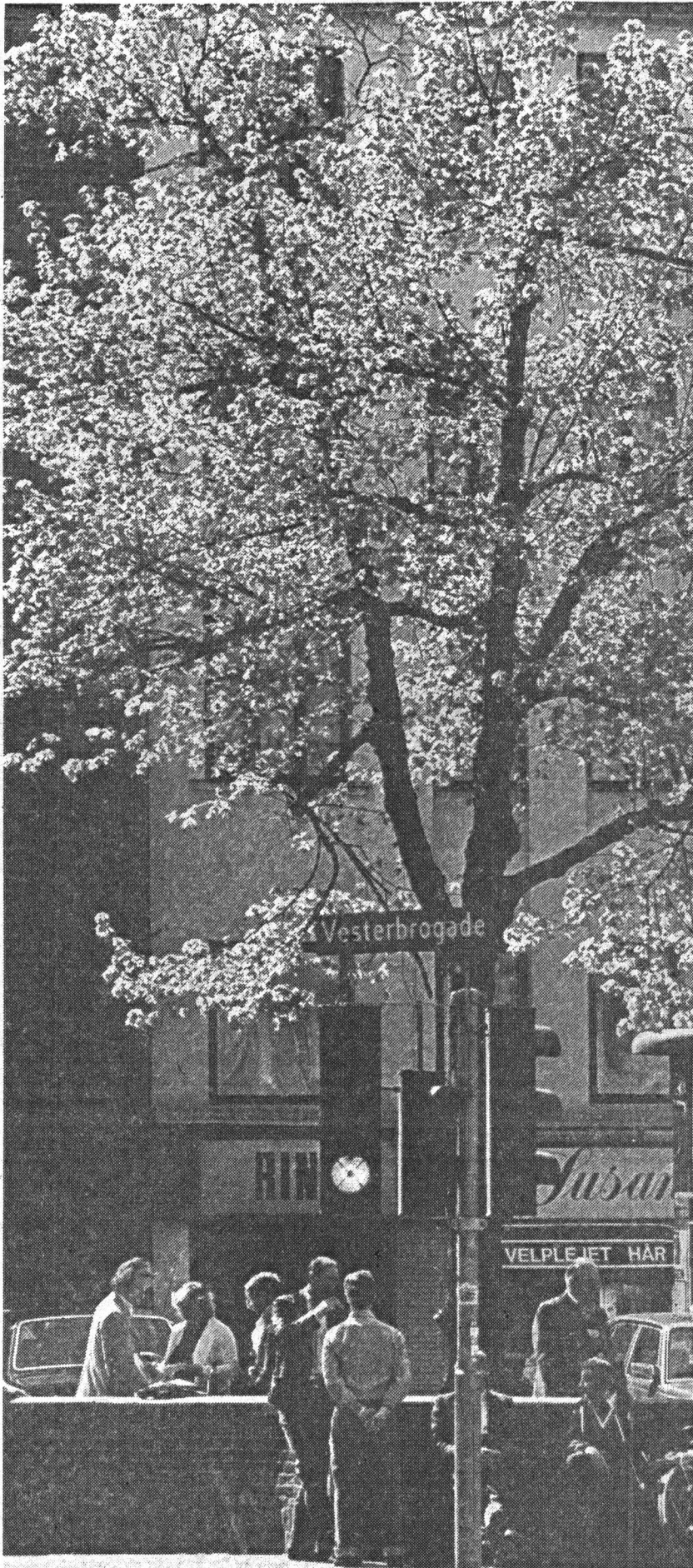

Foto: Lars Hansen